

MŪSŲ LIETUVA

NR. 14 (1599) – SEMANÁRIO – 1979 M. BALANDIS – ABRIL 12 D. – 5,00 kr.
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 – 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

PIRMOJI POPIEŽIAUS JONO PAULIAUS ENCIKLIKA

“REDEMPTOR HOMINIS”

ŽMOGUS GRĖSMĖJE
KRISTUS IR BAŽNYČIA

Š. m. kovo m. 16 d. paskelbta, bet pasirašyta kovo 4 dieną 1-ji naujojo popiežiaus Jono Pauliaus II enciklika “Žmogaus Atpirkėjas”. Ta visa enciklika yra tartum vienas didelis, gilus, labai tėviškas susirūpinimas žmogumi, tikinčiu ir netikinčiu, dėl žmogui grėsiąčio nužmogėjimo, modernios vergovės ir sunaikinimo grėsmės.

Pirmoje enciklikos dalyje jis su didelia pagarba mini savo pirmtačius-papiežius Joną XXIII, Paulių VI, Joną Paulių I. Rašo apie jų ir II Vatikano Visuotinio Vyskupų susirinkimo užsibrėžtus ir dabar įgyvendinamus siekius, kaip vyskupų kolegiališkumą ir ekumenizmą. Jis pritaria jiems ir prašo visus neperdėti juos vykdant (1-6 nr.)

Artėjant krikščionybės 2-jam tūkstantmečiui į galą, ko siekti užsimoja naujasis popiežius?

“Atsakymas tegali būti šis: mūsų dvasia, protas ir širdis eina vienintele kryptimi – Kristaus Išganytojo link, į Kristų, žmogaus Atpirkėją” (7 nr.)

Mat, Bažnyčia turi gyvą sąmonę, kad Kristus yra Dievo Sūnus, kad “per jį ir jam viskas gyvuoja”, kad jis “kelias, tiesa ir gyvenimas” o ji, Bažnyčia, jo Kūnas “Kristuje yra tarsi sakramentas, arba ženklas ir priemonė glaudžiai jungčiai su Dievu ir visos žmonių giminės vienybei” (II Vatikano Susir. dogm. konstitucija “Lumen gentium”, 1 nr.)

Kristus, gyvojo Dievo Sūnus, kalba žmonėms ir kaip žmogus: kalba jo gyvenimas, žmogiškumas, jo ištikimybė tiesai, jo visus apimanti meilė ir jo mirtis kryžiuje...

Atpirkėjas ir žmogus

Jis tapo pasaulio Atpirkėjas. Juk ir dabar, ir “iki šiol kūrinija tebedūsauja ir tebesikankina pajungta tuštybei” (Rom. 8,19). Ir ta didžiulė žmogaus pasiekta pažanga ypač mūsų amžiuje, argi ji pati ir kita nerodo tą įvairiopą pajungimą tuštybei? – Užtenka priminti tik keletą reiškinių, kaip vis ir nuolat iškilancius ginkluotus konfliktus, galimą vienu kitas sunaikinimą atomo, hidrogeno, neutrono bombomis ar panašiais ginklais, negerbimą negimusios gyvybės... Argi naujosios epochos, skraidymo tarplanetinėse erdvėse, niekad anksčiau negirdėtų mokslo ir technikos laimėjimų pasaulis nelaukia, kad “būtų išvaduotas iš pragaištės vergovės?” (plg. Rom. 8,22)

“Įsikūnijusio žodžio paslapyje paaiškėja žmogaus paslaptis. Kristus, naujasis Adomas pačiam žmogui pilnai parodo, kas yra žmogus, ir atskleidžia jo pašaukimo kilnumą. Jis, naujasis žmogus, atsiteddamas Dievo tėviškumui, grąžino Adomo vaikams panašumą į Dievą, deformuotą pirmosios nuodėmės.

Ir kadangi jame prisiimtoji žmogaus prigimtis nedingo, tai ji ir mummyse tapo be galo sukilninta. Juk jis, Dievo Sūnus, įsikūnydamas tarsi susijungė su kiekvienu žmogumi (Plg. II Vatikano Susir. pastoracinę konst. “Spes et gaudium”, 22 nr.). Taip žmogus šioje žmogiškoje atpirkimo plotmėje atranda savojo žmogiškumo didybę, vertę ir kilnumą. Tokiu būdu žmogus tapo naujai išreikštas ir naujai sukurtas...

*Ir varpų gaudimas,
Ir šviesos verpetais,
Tekančioje saulėj
Nuskambėjo didė
Jų nauja giesmė:
Kėlės, kėlės, kėlės
Iš mirties ir kapo -
Aleliuja!*

Putinas

ŽMOGAUS TROŠKIMAI KRISTAUS PRISIKĖLIMO ŠVIESOJE

Žmogus siekia Dievo jaučiasi panašiai kaip Pslamininkas (150 psl.), kaip pranašas Danielius (3,56...). Jis nori, kad kartu su juo šauktusi į Dievą visi žmonės, visa gamta, visas regimas ir neregimas pasaulis. Ir Velykų rytą žmonės savaimė linke į tai, kad su jais visi giedotu, jų giesmes balsus lydėtų ir vargonų ir varpų ir kitokių įrankių garsai.

Kristaus prisikėlimo prasmę nelengva palyginti su mūsų gyvenimo įvykiais. Vaizdingai kalba šv. Cirilijus Jeruzolimietis. Stebėtinai yra aklu gimusio pagydimas, bet kas tai palyginus su žmogumi nepažinusių tiesos ir ją suradusių. Stebėtinai Lozorijaus iš mirties prikėlimas, bet kas tai palyginus su žmogumi pakeitusiu savo klaidingą gyvenimą. O žvelgiant į mūsų laiko žmonių yra skaudi mintis, kad yra daug milijonų badaujančių, bet kas tai palyginus su milijonais nepažįstančių ir nesurandančių žmogui būtinos tiesos. O Kristaus prisikėlimo nėra su kuo palyginti. Įgimtas žmogaus troškimas yra visada gyventi ir būti laimingu. Kristaus prisikėlimas pasako, kad šis troškimas nėra iliuzija. Mirtis yra tik žmogaus gyvenimo momentas, nuo kurio prasideda pastovus gyvenimas, kuris bus toks, kokiam iki tol būsimė pasiruošę.

Visiems linkiu, kad Kristaus prisikėlimo šventė sustiprintų viltį, atneštų daugiau šviesos, ryžto dabartiniu gyvenimu rūpestingai ruoštis netolimam amžino likimo sprendimui.

† Vyskupas Vincentas Brizgys

DAUG DŽIAUGSMO

VELYKOSE!

PIRMOJI ENCIKLIKA...

Todėl žmogus, norėdamas save pilnai suvokti, o ne vien dalinai ar iliuzoriškai, turi, nerimdamas ir nebudamas savo silpnybių ir net nuodėmingumo, artintis prie Kristaus; kitaip sakant, turi įsijungti į jį visa savo būtybe ir sau prisitaikinti visą įsikūnijimo ir atpirkimo tikrovę (10 nr.).

Žmogus ir Bažnyčios misija

Nuostabi žmogaus vertė ir kilnybė – tai Linksmoji Naujiena, tai visa Evangelija. Tai vadinasi taip pat ir Krikščionybė. Tai pateisina ir Bažnyčios misiją pasaulyje, ir gal būt net daugiau dabartiniame pasaulyje. Tas gilus stebėjimasis žmogaus kilnumu, kuris yra ir įsitikinimas ir tikėjimo tikrybė, ir kuris nesuprantamu, paslaptingu būdu įkvepia kiekvieno tikro humanizmo požvilgį, yra artimame ryšyje su Kristumi. Galima sakyti, tai suteikia ir Kristui vietą ir pilietybės teisę žmogaus ir žmonijos istorijoje. Kristaus kryžiuje įvykdytas atpirkimas iš naujo neatšaukiamai suteikė žmogui kilnybę ir gyvenimo prasmę žemėje (10 nr.).

Bažnyčios pagrindinis uždavinys kiekviename ir mūsų amžiuje yra nukreipti žmogaus žvilgsnį ir visos žmonijos sąžinę bei pergyvenimus į Kristaus paslaptį ir padėti visiems žmonėms labai artimai pažinti atpirkimo galybę, vykstantį per Jėzų Kristų. Tai liečia ir apima giliausią žmogaus sferą, t.y. širdies, sąžinės ir didžiųjų pergyvenimų sritį (10 nr.).

“Tikroji žmogaus laisvė nėra ta, kurią mato ir skelbia įvairios sistemos ir paskiri žmonės. Todėl Bažnyčia dėl savo dieviškos misijos turi būti tuo labiau saugotoja laisvės, kuri yra pagrindas ir sąlyga tikrojo žmogaus kilnumo. Kristus sutinka kiekvienos epochos ir mūsų laikų žmogų su tais pačiais žodžiais: “Jei laikysitės mano mokslo, jūs pažinsite tiesą, ir tiesa jus padarys laisvus” (Jon. 8,32. 12 nr.).

Kristaus ir Bažnyčios rūpestis kiekvienu žmogumi

Kristus, Dievo Sūnus, savo įsikūnijimu tam tikru būdu jungiasi su kiekvienu žmogumi. Todėl Bažnyčia laiko savo pagrindiniu uždaviniu įgalinti ir palaikyti šį vienijimąsi. Ji siekia tarnauti šiam vieninteliui tikslui; padėti, kad kiekvienas žmogus pajęgtų rasti Kristų, ir taip tiesos apie žmogų ir pasaulį dvasioje, bei iš jos spinduliuojančios meilės galioje, Kristus galėtų eiti su žmogumi jo gyvenimo kelią...”

“Jėzus Kristus yra Bažnyčios didysis kelias. Jis pats yra mūsų kelias į Tėvo namus, ir jis yra kelias kiekvienam žmogui. Ir kelyje, einančiame nuo Kristaus iki žmogaus, Bažnyčios niekas negali su laikyti” (13 nr.).

Tai yra laikinosios ir amžinosios žmogaus gerovės reikalavimas: visam tam, kas tarnauja tikrajai žmogaus gerovei ar jai kenkia, Bažnyčia negali būti nejautri. Užtat II Vatikano Susirinkimas įvairiuose savo dokumentuose išreiškė pagrindinį Bažnyčios rūpestį, kad gyvenimas pasaulyje būtų toks, kaip pridera aukštajai žmogaus vertybei bei kad būtų siekiama padaryti jį vis žmoniškesnį (plg. Gaudium et Spes, 91,38 nr.).

– Sveiki, sulauke linksmų Velykų. – Negalėdamas pasveikinti Jūsų visu nei asmeniškai, nei laiškais, noriu šiuo lietuviškuoju pasveikinimu bent per spaudą Jus pasveikinti, linkėdamas visiems džiaugsmingų, linksmų Velykų švenčių. Juk už mūsų nuodėmes kentėjęs ir miręs V. Kristus tikrai prisikėlė iš numirusių. Jis triumfuoja virš mūsų nuodėmės, blogio ir mirties.

– Tesugriauna tad ir mūyse mirties, blogio ir nuodėmės galybė, kad mirę krikštų draug su Kristumi nuodėmei, keltumėmės gyventi naujais žmonėmis. Šviesa, džiaugsmas ir viltis tepripildo visu Jūsų širdis – niekas neišplės Jūsų iš Kristaus glėbio, ir Jo malonė taokia gausi. Kristaus pažinimo garbė tedžiūgauja Jūsų dvasioje.

Keldami į Viešpatį garbinimo ir padėkos aukas ir giedodami vis linksma Aleliuja, prisiminkite mane, t. Saulaiti, Kidyką ir kitus su Jumis dirbusius lietuvius Tėvus Jėzuitus.

Jūsų Kristuje

T. P. Daugintis, SJ.

Tai yra paties Kristaus, Gerojo Ganytojo rūpestis visais žmonėmis. Vardan to rūpesčio “Bažnyčia yra pirmiausias ženklas žmogaus asmens transcendiškumo, antgamtiškumo. Ji jokių būdu todėl neturi būti maišoma su kokia politine bendruomene ar sistema” (ten pat, 76 nr.).

Pažanga ar grėsmė žmonijai?

Žmogus dabar gyvena vis didėjančioje baimėje. Jis baiminasi, kad tai, ką jis išranda ir pagamina, gali tapti priemonė ir įrankis neįsivaizduojamam savęs sunaikinimui, prieš kurį istorijoje žinomos katastrofos, kataklizmai ir karai visai nublinksta...

Žmogus, pagal Kūrėjo valią, turi bendrauti su gamta, būti jos kilnus ir protingas valdovas, o ne jos išnaudotojas ir naikintojas be atodairos. Visa tai kelia esminį ir pagrindinį klausimą: ar visa ši pažanga, kurios žmogus yra kūrėjas ir skatintojas, padaro žmogaus gyvenimą žemėje labiau žmogišką ir visais atžvilgiais labiau vertą žmogaus?

– Bė abejo, kai kuriais atžvilgiais – taip. Tačiau grįžta pats svarbiausias klausimas: ar šiame progrese žmogus tampa iš tikro geresnis, t.y. labiau dvasiškai subrendęs, labiau turįs savo kilnumo sąmonę, labiau atsakomingas ir atviras kitiems, ypač patiems silpniausiems ir vargingiausiems, ir yra linkęs labiau jiems duoti ir padėti? ...

Tai dabartinės civilizacijos ir technologijos išsivystymas reikalauja atitinkamo doros ir etikos išsivystymo. Tuo tarpu jis labai toli atsilikęs (15 nr.).

Taigi Bažnyčia turi kalbėti ne tik apie mūsų laikų pažangą, bet ir apie grėsmę visiems geros valios žmonėms, todėl ji turi vis eiti į dialogą, pokalbį su jais.

Žmogaus padėtis pasaulyje rodo, kad ji yra nutolusi nuo objektyvių moralinės santvarkos pagrindų, nuo teisingumo ir dar labiau nuo socialinės meilės reikalavimų.

Žmogus, užvaldęs pasaulį, daiktus ir jėgas bei daręs didžiulę pažangą, pats tampa įvairiais, dažnai tiesiog nepastebimais būdais, jos užvaldytas ir pavergtas (netvarkingo bendruomeninio gyvenimo organizavimo visumą ir produkcijos sistema, socialinio susižinojimo priemonių daromu viešąja nuomone ir propaganda spaudimu). Taip grynai materialistinė civilizacija pasmerkia žmogų vergovei.

Prieš mūsų akis didelė skaudi drama, kuriai niekas negali būti abejingas (kaip vieny skurdas, o kitų didelis pelnas, skriaudžiant kitus žmones, žemesnes klases, atsilikusias šalis; kaip didelė bedarbė ir infliacija, užteršimas oro, vandens, žemės erosija...)

Galimi klausimų sprendimai

“Tačiau yra galimi kūrybiški su žmogaus kilnumu sutinką sprendimai... Plačiai imamas solidarumo principas turi įkvėpti veiklą ieškojimą atitinkamų mechanizmų ir institucijų, ar tai būti pramonės ir prekybos srityje, kur sveikos konkurencijos įstatymai rodo kelią, ar platesnėje ir tiesioginėje gėrybių ir turtų redistribucijos plotmėje, ar tokioje jų kontrolėje, kad ir ūkiškai besivystančios tautos galėtų patenkinti ne tik savo būtinus reikalus, bet ir daryti palaiptiui pažangą.

Sunkus, neišvengiamas ekonominio gyvenimo struktūrų transformacijos, perkeitimo kelias neįmanomas be tikro širdies, proto ir valios atsivertimo intervencijos. Šis uždavinys reikalauja ryžtingo įsipareigojimo asmenų ir tautų, trokštančių solidarumo.

Literatūra · Dailė · Menas

PIRMOJI ENCIKLIKA.

Taip pat ūkinis ir kultūrinis išsivystymas turi būti planuojamas, vykdomas ir įgyvendintas pagal vispusiško žmogaus ir tautų išsivystymo reikalavimus. Bendrai kalbant, ir visame milžiniškame ūkiniame, socialiniame gyvenime turi būti priimtas, nustatytas ir gilinamas moralinis žmogaus atsakingumas. Visur ir visada pirmoje eilėje žmogus...

Šie svarstymai liks tur būt dalinai, tik "abstraktus dalykas". Tačiau Bažnyčia neturi savo rankose kitokių ginklų, kaip tik dvasios, tiesos, meilės ir žodžio. Todėl ji nenustoja maldavusi abiejų pusių ir kiekvieno žmogaus vardan Dievo ir žmogaus: Nežūdykite. Neruoškite žmogaus žudynių ir išnaikinimo. Galvokite apie jūsų brolius ir seseris, kenčiančius badą ir skurdą" (16 nr.).

Be to, pagrindinės ir neatšaukiamos žmogaus teisės, taip deklaracijų ir konstitucijų skelbiamos, neturi likti negyva raide – kaip tai rodo gausios koncentracijos stovyklos, prievarta, tortūros ir įvairiopa diskriminacija, o turi pasidaryti gyvą dvasią ir praktika žmonių, jų grupių ir valdžios atstovų bei pagrindinių veiklos principų kelti žmogaus gerovei... Tai uždeda būtiną pareigą vis patikrinti modernias sistemas ir programas, ar jos atitinka objektyvias ir nepažeistinas žmogaus teises".

Jau vien tik iš grynai žmogiško taško žiūrint sunku sutikti, kad vien ateistams duodama "pilietybės teisė", o tikintieji - ir tai iš principo, tik pakenčiami ar su jais elgiamasi, kaip su "antros klasės piliečiais" ar net atimamos jiems "pilietybės teisės" (17 nr. 4)

Žmogaus likimas ir Bažnyčia

Kiekvienas žmogus yra patikėtas Bažnyčios rūpesčiui. Juk įsikūnijęs Dievo Sūnus susijungia su kiekvienu žmogumi. O tai įvyksta Bažnyčioje, kuri yra mistinis Kristaus kūnas. Todėl Bažnyčia negali žmogaus apleisti...

Žmogui Bažnyčia atlieka trejopą tarnybą, dalyvaudama savo Viešpaties Kristaus trejopoje pasiuntinybėje – kunigo, pranašo ir Valdovo galioje. Dalyvaudami Kristaus pranašystės galioje, mes tikėjimu pažįstame dievišką teisę ir drauge su Kristumi jai tarnaujame tikinčiųjų bendruomenėje. Bažnyčia neklaidingai perduoda tas dieviškas tiesas ir moko jų visus žmones (19 nr.).

Kunigiškos galios dėka Bažnyčia ir paskiri tikintieji dalyvauja atpirkimo darbe, ypač Eucharistijos ir Atgailos sakramentais. "Išsilaikyti ir stiprėti eucharistinėje praktikoje, išvystyti eucharistinį pamaldumą ir dvasinį gyvenimą yra esminis Bažnyčios ir visos Dievo tautos įsipareigojimas, o dar labiau didžiulė malonė ir atgamtinės malonės šaltinis. Tai yra labai svarbus motyvas, neprileisti, kad mokyje, gyvenime ir veikloje būtų kas atimta iš šio Švenč. Sakramento didingumo ar esmės sampratos" (20 nr.).

"Reikia iš naujo atidengti savyje ir kituose žmogaus pasaulimo kilumą, kurį galima išreikšti žodžiu "karališkas". Jis gaunamas dalyvavimu Kristaus-Valdovo galioje"... Užtat tikintysis nėra vien kokio bendruomenės dalelė ar narelis. Jis iš Kristaus turi asmenišką pašaukimą atlikti ypatingą pareigą Bažnyčioje, broliškose bendruomenėse ir įvairių žmogiškojo gyvenimo sričių sambūriuose (21 nr.).

Baigdamas encikliką, popiežius pasiveda Marijos, Bažnyčios Motinos globai ir užtarymui, ir prašo tikinčiuosius uolių, nuoširdžių maldų (22 nr.).

Paruošė: P. Daugintis, S.J.

Stasys Vancevičius

VINCAS ATKOČAITIS—GYTIS PIRMASIS BRAZILIJOS LIETUVIŲ POETAS

Brazilijos lietuvių kolonijoje yra žinomų pustuzinis poetų: Vincas Atkočaitis, K. Činčikas, prelatas Aleksandras Arminas, Klemensas Jūra, Simas Bakšys ir p. M. Vinkšnaitienė. Visi jie yra daugiau ar mažiau pasirodę lietuviškoje spaudoje. Trys iš jų: Vincas Atkočaitis, Simas Bakšys ir prel. Aleksandras Arminas jau ramiai ilsisi svečioje šios šalies žemelėje.

Pirmasis mūsų kolonijoje poetas, neabejotinai buvo Vincas Atkočaitis, pasirašinęs V. Gyčio, Vaištaro ir G. Fausto slapyvardėmis. Jo eilėraščiai pasirodė "Lietuvis Brazilijoje" savaitraštyje, kurį jis ilgesnį laiką redagavo pirmaisiais metais. 1935 m. keletas jo eilėraščių buvo atspausdinta man redaguojant jaunimo žurnalą "Viltis", kurį leido Brazilijos Lietuvių Jaunimo S-ga "Viltis". (Klaidingai pažymėta Penkiasdešimtmečio Metraštyje, kad žurnalą "Viltį" leido Sporto S-ga "Lituanis").

Pirmojo mūsų kolonijos poeto V. Atkočaičio-Gyčio eilėraščių tik dalis pasirodė lietuviškoje spaudoje, nes jis

dar jaunas tragiškai mirė 1935 metais. Nelaimingų vedybų ir apviltos meilės auka, jis revolverio šūviu atėmė sau gyvybę 1935 m. kovo mėnesį. Paskutiniame man rašytame atsisveikinimo laiške, tarp kita ko jis rašė: "Brangus Kolega. Tik paskutinį kartą teprašau... Parašyk "Lietuvy" arba "Viltį" apie mano tragišką mirtį: nenorėdamas būti niekam sunkenybe – braukiu save iš gyvenančių tarpo".

Po tragiškos V. Atkočaičio mirties, 1935 m. balandžio 4 d. gavau iš tuometinio "Lietuvio" skaitytojo P. Morkaus laišką, kuriame, pranešdamas apie poeto mirtį, kartu atsiuntė pluoštą rankraščių-eilėraščių, rastų po jo mirties. Man redaguojant "Lietuvį" (anksčiauėjusį "Lietuvis Brazilijoje" vardu) dalis V. Atkočaičio eilėraščių buvo atspausdinta. Kita dalis dar ir dabar randasi pas mane. Kadangi mūsų pirmasis poetas beveik užmirštas senesniosios kartos ir labai mažai ar visai nežinomas jaunesniosios, tai parinkau keletą jo eilėraščių "Mūsų Lietuvai", prisimimui to jauno ir tauraus lietuvių, tragiškai mirusio prieš 44 metus.

V. Atkočaitis-Gytis

V E L Y K O S

Velykos linksmos, Velykos gražios,
Velykų džiaugsmą varpai palydi.
Velykų laukia didis ir mažas,
Velykų šventė margučiais žydi...

Velykų nakti danguje žydi
Sidabro mėnuo, aukso žvaigždutės.
Velykų giesmė varpai palydi,
Kurį pagimdė žmogaus širdutė.

Velykos neša vargšei žmonijai
Šventąją meilę, ramumą, taiką.
Velykoms jaučias naujai atgimęs
Žilas senelis ir mažas vaikas.

Šventei Velykų žemė – senelė
Baltąjį rūbą žalsvu pamaino:
Sniegas sušiles ten, nuo kalnelių
Tingus, mieguistas pakalnėn eina.

Šypsos žolikės, galvutes kelia,
Sveikina linksmos šviesią saulute.
Pas seną kryžių tenai, pas kelią
Šypsos žibutė – kraipo galvute...

PRISIKĖLIMO ŠVENTĖ

Rytmečio saulėje štai, mirga vėliavos
Ir plaukia į toli jų giesmė šventa...
Pavargęs pasaulis tiek amžių kentėjęs
Lengviau atsiduso po vargo našta.

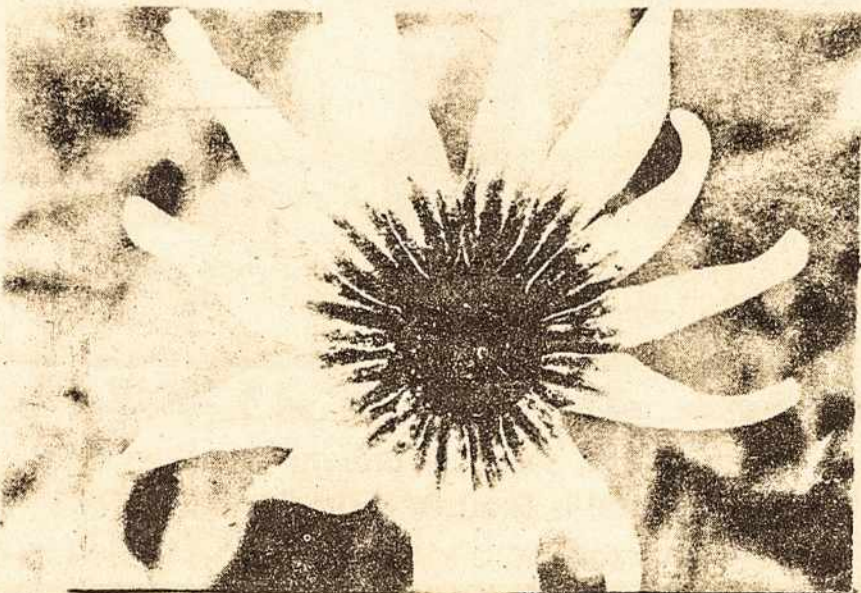
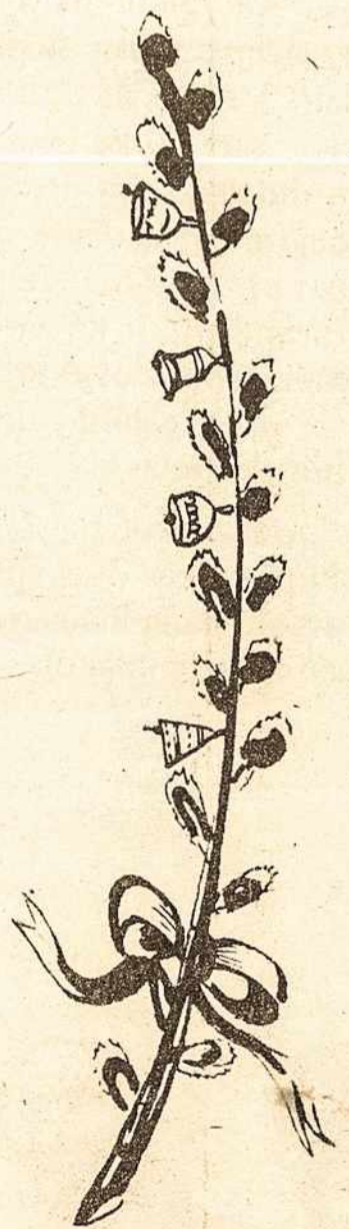
Rytmečio saulėje sidabro varpu
Štai balsas nuskrido per platuji toli
Ir slaptingojoj, kaip kapų tyloje
Meldžiasi žmonės, žmonės varguoliai...

Jų malda karštoji ten plaukia toli,
Kur matosi mėlynas, žydras dangus,
Kur skuba saulutė pavargus į guoli,
Kur ras visi žmonės savuosius kapus...

Jis padėką savo šventam Atpirkėjau
Atodūksiais siunčia šventosios maldos,
Kurs mirė ant kryžiaus kančias iškentėjęs
Už kaltes didžiasias žmonijos piktos...

Ir tu daug keliavęs, žmogeli, varguoli,
Su Kristum kartu prisikelki šiandieną.
Žemės purvyną – kasdieninį guolį
Pametęs imk sekti Jo žingsnį kiekvieną...

Pergalės himnas, didis Aleliuja
Štai skamba iš vargšų krūtinių šventai
Ir rožėm skaisčiom pražydės tu jų,
Kurie Jį pažįsta ir tiki karštai...

SKAUTAI

BRAZILIUJE

São Paulo lietuviai skautai, skautės linki visiems Mūsų Lietuvos skaitytojams LINKSMŲ VELYKU.

Skautų-čių Palangos Vietininkijos iškilminga sueiga įvyko Ramovėje, 1979 m. kovo mėn. 10 dieną. Skiltininkai surykė savo skiltis, visi gražiai uniformizuoti davė raportus draugininkui R. Saldžiui ir N. Guzikauskaitei, ir mažuoju saliutu gerbdami, sugiedojo Palangos himną. Po to sekė naujų vadovų perėjimas. Klaudijus Butkus buvo įpareigotas naujas skautų Gedimino Draugovės draugininkas ir Rosana Juriukonytė skaučių Nidos Draugovės draugininkė. Robertas Saldys buvęs draugininkas, dabar atsakys už prityrusių skautų ir skautų vyčių paruošimą dėl įžodžio. Taip kaip buvo anksčiau numatyta ir nubalsuota, kiti skiltininkai priėmė savo naujas pareigas ir kiekvienas naujas skiltininkas-ė paaiškino savo draugininkams apie savo skilčių planus ir pažadėjo stengtis padėti savo draugininkams tęsti skautavimą, atlikdami kaip geriausiai sąlygos leis, išėiti visus skautų-čių patyrimo programas.

Po to, kiekviena skiltis pasirodė ir kitom skiltim perdavė ką buvo tai sueigai paruošę. Pavyzdžiui: – Voverių skiltis trumpame vaidinimelyje norėjo pasakyti kaip yra svarbu būti geram mokiniui ir domėtis apie viską kas reikalinga, nors ir ne labai patiktų kokia nors pamoka. Lukių skiltis pati paruošė savo instrumentus, padainavo, ir patys grojo parodydami kad su geru noru ir šiokiu tokiu pasiaukojimu, būtų galima suorganizuoti mažą orkestrą. Erių skiltis su Lietuvos žemėlapių ir 30 atvirukų Vilniaus miesto, paaiškino apie Lietuvos sostinę, įsikūrimo datas, parodė skirtumą tarp seno ir naujo miesto pastatus, nuo senovės istorinius pastatus iki moderniškų paminklų, sporto aikštes, fabrikus ir t.t. Kadangi, kovo 18 diena suėjo du metai kai kun. Saulaitis išvažiavo. Pelėdų skiltis priminė su skaidrėmis jo dalyvavimą mūsų skautų stovyklose, ir perskaitė jo paliktą paskutinį laišką Palangai, kuriame jis rašo kad skautavimas yra gyvenimo būdas, kad kai kalbėdavom apie paukščius ar gyvuliukus, galėjome jausti didelę Dievo meilę, visą gamtos grožį mus džiuginti ir kai kalbėjome ir žaidėme su skautiškais ženklais, nebuvo tik kelių ženklai bet irgi apie tuos ženklus kurie veda Dievo keliais ir kuriais mes visi turime eiti. Ir kai virdavom ir ruošdavom maistą prie laužų, ar kai kiekvienoj stovykloj kalbėdavom apie pirmąją pagelbą, norėjom kad tas viskas galėtų padėti artimui ir kad visi tam būtume pasiruošę kai būtų reikalas.

Užbaigiant šią sueigą, p. Jonas Tatarūnas, Brazilijos Bendruomenės Pirmininkas mus aplankė ir papasakojo apie savo kelionę į Lietuvą ir atsakė daug klausimų ir už jo aplankymą Palangos Vietininkijos skautai-tės labai dėkoja.

Eugenija Bacevičienė

Kun. Hermanas Jonas Šulcas, lietuvių misionierius tolimoj Afrikoj, vienu metų laikotarpy, antrą kartą smarkiai susirgo malarijos liga nešdamas Kristaus mokslą labai skurstantiems žmonėms. Pirmą kartą suorganizavo dviejų savaičių jaunimo stovyklą, kurioje dalyvavo virš 60 berniukų, kurie pirmą kartą savo gyvenime, gavo pavalgyti šiek tiek geriau, nes misionieriai gauna pašalpos iš kelių organizacijų padėti vargstantiems. Gaila kad ta parama dar yra labai maža, nes reikėtų daug daugiau kad misionieriškas pasiaukojimas suteiktų jiems geresnių sąlygų pragyvenimui.

Pereitų metų margučių konkursė skautės: Beatriz Bacevičiūtė ir Doris Kuniškytė.

Klaudijus Butkus 19 metų – naujas skautų draugininkas

re
jo

Kaip visada Didįjį Šeštadienį Palangos skautai – skautės susirinks dalyti margučius.

MŪSU LIETUVA

EM PORTUGUÊS NR.4 (11)

Suplemento de
MŪSU LIETUVA Nr.14(1599) 1979. IV.12

VAMOS COMEÇAR JUNTOS

Já todo mundo está estudando. Escolas primárias, secundárias, universidades. Chegou a hora de perguntar: e os lituanos quando vão começar seus cursos de língua e cultura neste ano?

A resposta veio, quando o rev. pe. Juozas Šeškevičius reuniu as pessoas interessadas neste campo. Já foi decidido que os cursos de língua e cultura lituana serão ministrados na escola da paróquia lituana de Vila Zelina e responsável será a Comunidade Lituano-Brasileira.

Como todos os anos estamos diante de um problema bastante sério. Os alunos interessados em estudar o lituano são de muitas idades, desde crianças até universitários. E os graus de conhecimento da língua variam muito. Como estudar ao lado de um garoto universitário, ainda que o grau de conhecimento da língua seja igual?

Seria fácil solução abrir mais classes, mas onde encontrar os professores? A escola é gratuita, só o material didático deve ser adquirido pelo aluno; os docentes lecionam gratuitamente.

Não temos muitas pessoas dispostas a trabalhar nessas condições, e menos ainda temos pessoas preparadas para este tipo de trabalho. Saber falar o lituano não quer dizer ser um bom professor da língua, isto todo mundo bem sabe.

Se queremos melhorar o nível de ensino, fatalmente caímos na necessidade de dividir os alunos em pequenos grupos, com a conseguinte necessidade de ter mais professores. Não há nada mais triste do que ver um aluno ir embora após algumas aulas por não encontrar o ambiente necessário e adequado. Este aluno nunca mais voltará, perdendo assim talvez a única oportunidade de aprender o idioma de seus pais, um dos mais antigos idiomas do mundo.

O ideal seria preparar uma espécie de instrutores-auxiliares de ensino, os quais poderiam atender os alunos principiantes, deixando os professores para os cursos mais adiantados.

Será que alguém que lê estas linhas estaria disposto a seguir um curso para instrutores com a finalidade de poder um dia substituir os velhos e já cansados mestres?

Existe um método que pode ser utilizado sem maiores dificuldades após breve aprendizagem. Quem gosta de ensino já tem um ponto em seu favor. Quem já é professor – só deveria conhecer e assimilar a técnica a ser utilizada. Os resultados seriam evidentes em poucos meses; poderíamos atender vários níveis de alunos com gente jovem, com mais entusiasmo e energia. Os novos mestres, com o tempo, adaptariam seus conhecimentos e sua prática às necessidades de nosso ambiente.

Caro leitor, é a sua vez de opinar. E talvez de candidatar-se à vaga de futuro professor.

Alf. D. Petraitis

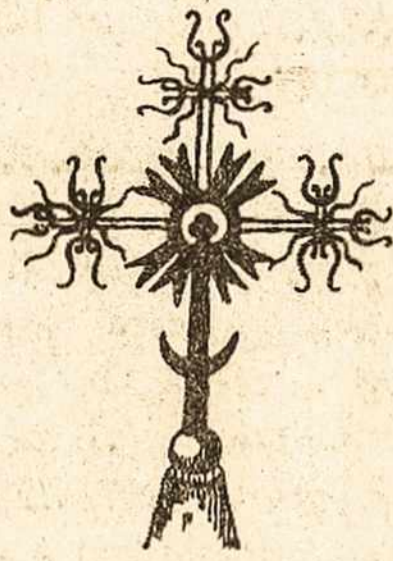
Da imprensa lituana

Segundo os dados do ano 1973, a Lituânia teve 3.234.000 habitantes, a Letônia – 2.430.000 e a Estônia – 1.405.000. Pelo número de habitantes os territórios sob domínio soviético vão nesta ordem: 1-Rússia, 2-Ucrânia, 3-Bielorrússia, 8-Lituânia, 10-Letônia, 15-Estônia. Durante os 60 anos, desde a véspera da Primeira Guerra Mundial, o número de habitantes cresceu: na Lituânia 14,4%^o, na Estônia – 47,3%^o e caiu na Letônia 2,5%^o. Na União Soviética nos meados do ano passado teve uma população de 250 milhões, da qual 90 milhões moravam na Rússia. Durante estes 60 anos o menor crescimento da população foi na Lituânia e na Letônia, especialmente por causa das perdas humanas na Primeira e na Segunda Guerras Mundiais, perdas em grande parte causadas pelos Soviéticos. De todas as quinze „repúblicas” a maioria de população urbana se concentra na Lituânia e na Estônia.

Em comparação com a população em 1897, o número de habitantes cresceu: na Inglaterra – 15%^o, na União Soviética – 190%^o, nos Estados Unidos da América 270%^o, no Brasil – 550%^o e no mundo inteiro 230%^o. No ano de 1920 na União Soviética havia quase o mesmo número de habitantes de 1920, e no ano 1950 o mesmo do ano 1930, não obstante ter o território crescido, englobando os países ocupados.

Na Lituânia o número de nascimentos entre 1940 e 1970 caiu 23%^o para 17,6%^o por mil habitantes, na Letônia de 19,3%^o para 14,7%^o e na Estônia de 16,1%^o para 16%^o. O número de lituanos genuínos aumentou em 31 anos 14,6%^o sendo que os lituanos perfazem 1,1%^o da população de toda a União Soviética. Esta porcentagem continua constante, porque o crescimento da população na Lituânia e nos demais países sob dominação soviética estão similares.

Tradução de J. E. Petraitis

Maria Gimbutas

ANTIGO SIMBOLISMO NA ARTE FOLCLÓRICA LITUANA

Tradução de R. Steponaitytė

II. O CONCEITO DOS DOIS POLOS

Símbolos na arte folclórica e na sua predecessora, a arte pré-histórica da era agrícola, eram elementos num sistema bem ordenado, e não inspirações espontâneas e desconexas.

O conceito de dois polos, o masculino e o feminino, é claramente discernível no sistema simbólico. Alguns símbolos representam o elemento masculino da natureza, e estão ligados com o céu: seu movimento, seus fenômenos, corpos celestes e a divindade do céu. Outros símbolos pertencem ao elemento feminino, a terra: suas colinas, rochas, plantas e a divindade da terra.

A. SIMBOLOS DO CÉU E A DIVINDADE DO CÉU

Aos olhos do homem primitivo, era o céu e não a terra que girava. O firmamento era o fenômeno dinâmico e apresentava corpos facilmente observáveis: o sol, que chegava toda manhã e desaparecia à noite, para aparecer somente no outro dia; a lua, que periodicamente mudava do crescente para a lua cheia; a estrela d'alva; a estrela vespertina — todos eles movendo-se misteriosamente no céu.

Estes corpos dinâmicos, isto é o elemento céu, estão representados pelo círculo ou a roda. Em associação com a família do círculo ou da roda, estão as suásticas, cruzes e espirais. Destaca-se neste grupo de símbolos a cruz dentro de um círculo, refletindo da forma mais vivida o dinamismo do céu. Para cima e para baixo, para diante e para trás, a espiral em movimento simboliza o ritmo de ir e vir dos corpos celestes. A representação destas figuras móveis tinha provavelmente a intenção de manter e estimular o seu movimento para sempre.

O céu causava uma impressão dupla no homem primitivo: a da imutável regularidade; e a de manancial de força e influenciara a vida na terra; a força que é paralela à sua expressão na natureza, em animais, e no homem.

Os animais e aves masculinos — o alce, o touro, o bode, o carneiro, o garranhão, o cisne, o galo e outras aves menores frequentemente aparecem na arte simbólica do folclore e da pré-história — e estão associados aos símbolos da família do círculo.

Porém, não apenas a sua natureza sexual, mas também outras características destes animais tinham um significado divino. A cor destes animais era a cor dos céus: branco, prata ou dourado. Até os dias de hoje é o cavalo branco, e o galo branco ou dourado, que sobrevivem no folclore. As suas vozes eram associadas aos fenômenos divinos: o mugir do touro com o trovão (a voz da divindade do céu), o cantar profético do galo com o despertar regular da natureza ou u'a mudança no tempo.

Serpentes, cobras, sapos e outros répteis pareciam encorpar a própria essência da vida. Para o artista simbólico, eles eram dotados de vitalidade, o princípio da libido. Acreditava-se que os mesmos exerciam uma grande influência no desenvolvimento da vida animal e humana.

1. CIRCULO, SOL e LUA

A representação do círculo ou roda, tão dominante na arte simbólica de povos europeus, caracteriza-se na arte folclórica e da pré-história lituana pela sua riqueza de estilo. Não há traços de uma roda pesada. É um anel leve e gracioso que, nas suas variações mais complexas, emite raios, irradia

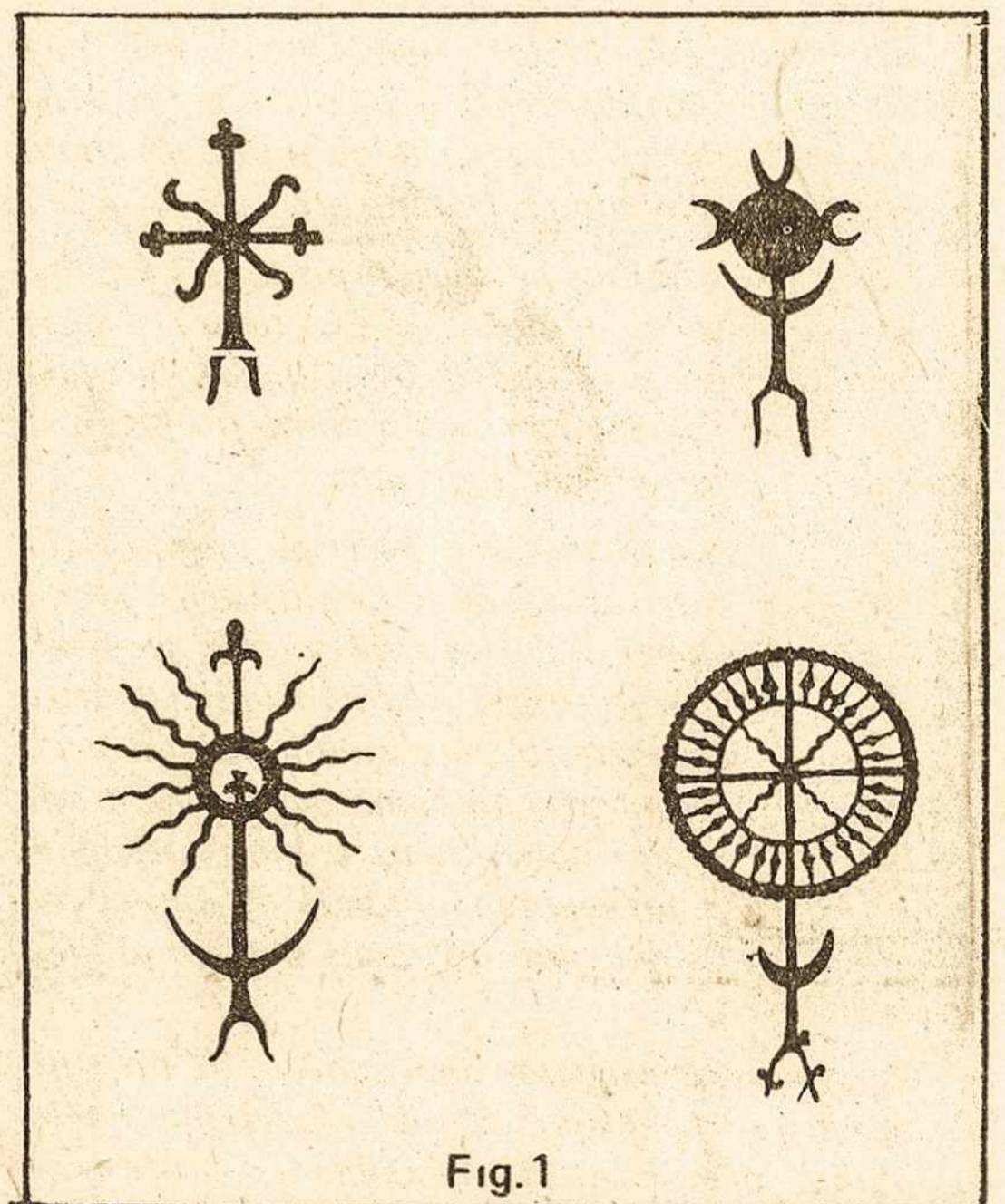

Fig. 1

plantas, ou figuras geométricas (ver Figs. 1)
Os círculos, rodas, e estrelas segmentadas estão frequentemente interligados, simetricamente dispostos e combinados. No entanto, nesta família de símbolos, notamos formas individuais marcadas: o sol, a lua e a estrela.

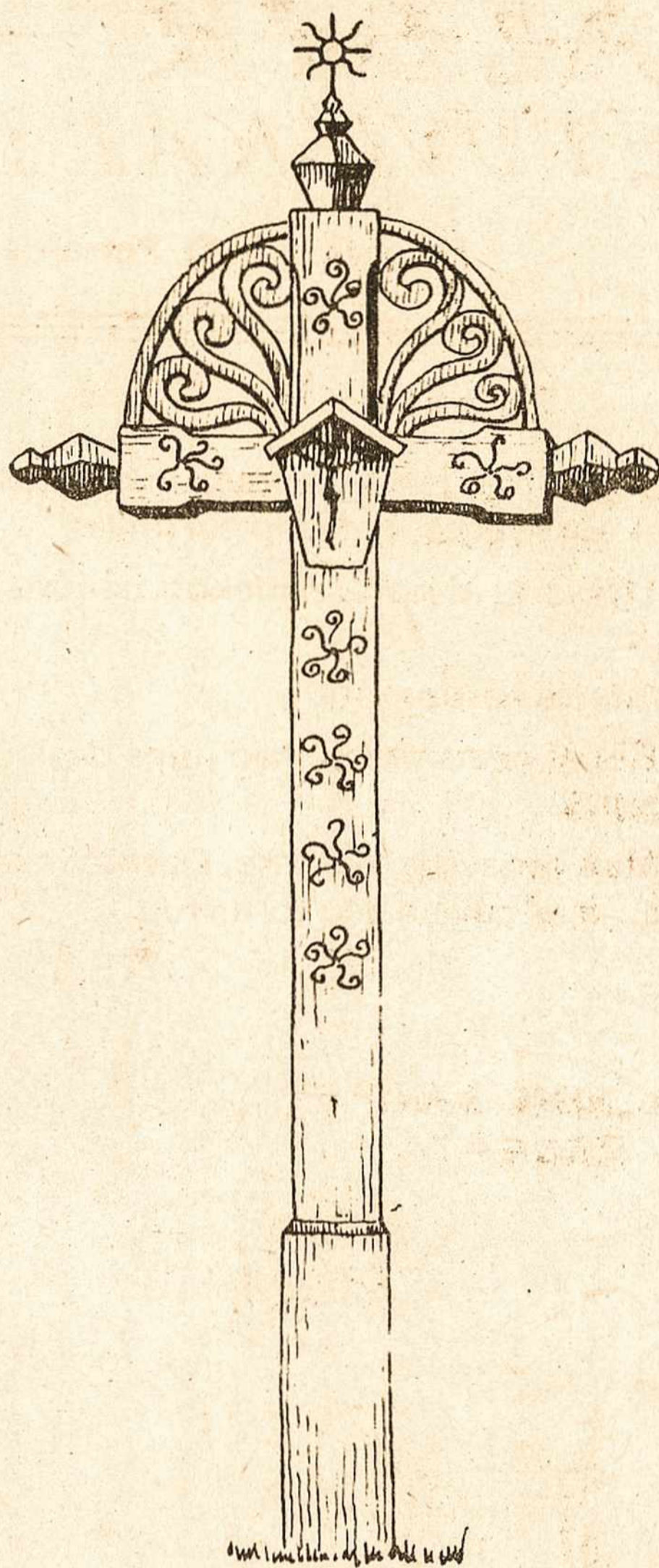
Tais corpos celestes como o sol, a lua e as estrelas em si mesmos sugerem forças espontâneas poderosas. Eles observam seus próprios caminhos de movimento. Eles se tornam corpos animados, com poderes supostamente análogos aos da vida animal e humana.

Tais corpos celestes como o sol, a lua e as estrelas em si mesmos sugerem forças espontâneas poderosas. Eles observam seus próprios caminhos de movimento. Eles se tornam corpos animados, com poderes supostamente análogos aos da vida animal e humana.

As imaginações de força animada nos corpos celestes inspiraram a personificação do sol, da lua e das estrelas no folclore. Velhas canções sobre o sol referem-se de uma forma inequívoca ao dinamismo e rotação do sol. O sol está ligado no pensamento à roda. Na Lituânia ele é chamado de *ridolele* – rodantezinho. Antigas redondilhas são construídas com refrões que voltam constantemente, fazendo-nos sentir o movimento do sol:

Kas dar teka per dvarelj?	Quem lá passa pelo campo?
Saula ridolela.	O sol rodantezinho.
Saulala, saulala	Solzinho, solzinho
Saulala ridolela	Sol rodantezinho.
Ku tar nesa tekédama?	Que é que traz ao passar?
Saula ridolela.	O sol rodantezinho.
Saulala, saulala.	Solzinho, solzinho.
Saulala ridolela.	Sol rodantezinho.

Em leto, a língua da mesma família báltica como o lituano, encontramos nas canções sobre o sol o refrão *ligo* (*ligot* significa oscilar) ou *rota* (de *rotat*, rodar, pular na roda). (Continua)

(Fig. 2 Cruz de madeira encimada de ferro da região sul da Lituânia, com símbolos semelhantes a suástica no tronco e braços)

M.K. Čiurlionis é conhecido como pintor, especialmente pelas inovações no campo artístico, considerando a época em que ele viveu (1875-1911).

Em várias ocasiões tivemos oportunidade de apreciar seus quadros, como a Exposição dos Países Bálticos nos últimos cinco anos. Čiurlionis porém foi também importante músico-compositor e deixou grande quantidade de obras.

Quem quer conhecer também este aspecto do grande Čiurlionis, pode adquirir as cassetes de suas músicas.

CASSETTE cod.C-06 contém cantos populares para corais. Eis alguns títulos: Oi, giria, giria; Prapuoliau, motule; Anoj pusej Nemuno; Sutems tamsi naktuzélé; O ėia bernelis stovėjo; e muitas outras.

CASSETTE cod. C-11 contém composições para órgão. A gravação foi feita na catedral de Vilnius por Leopoldas Digrys. Outro lado contém música de quarteto de cordas em C-Moll, constando os seguintes movimentos: allegro, moderato, andante e minuetto.

Para quem gosta de música clássica esta é uma rara ocasião para adquirir estas duas cassetes e conhecer o novo aspecto do nosso pintor e músico M.K. Čiurlionis.

Poderia servir também como sugestão para um presente de bom gosto já que a música não tem fronteiras como as de língua.

A música lituana merece ser divulgada.

MŪSŲ ŽINIOS

MŪSŲ MIRUSIEJI

Š.m. balandžio mėn. 1 d., Santa Helena ligoninėje, mirė ANASTAZIJA SKUČAITĖ-ZIEZIENĖ, 74 metų amžiaus. Brazilijon atvyko 1926 metais.

Palaidota Aračá kapinėse.

KUN. JURGIS SMILGEVIČIUS, ilgametis Lyduvėnų klebonas, vasario 26 d. mirė Lietuvoje. Gimęs 1902 m. Žemaitijoje, studijavo matematiką Kauni universitete, įstojo į Jėzaus Draugiją 1928 m., įšventintas kunigu 1936 m. po studijų Olandijoje. Vyresnieji Čikagos lietuviai jėzuitai jį prisimena kaip darbštų ir malonų žmogų.

Lietuvių Sąjungos-Alianča nariams, Anielei ir Antanui Dutkams, o taip pat ir Albinui Uckui ir jo šeimai, jų T E T A I,

A. A. ANASTAZIJAI SKUČAITEI ZIEZIENEI

mirus, reiškia nuoširdžią ir gilią užuojautą

Lietuvių Sąjungos-Alianča
VALDYBA

ANASTAZIJAI ZIEZIENEI

mirus, jos giminėms Anielei ir Antanui Dutkams, Albinui Uckui su šeima ir kitiems giminaičiams ir artimiesiems, liūdesio valandoje, reiškiamė gilią užuojautą.

Marytė ir Aleksandras Bumbliai

Padėka

Marytė Šidlauskaitė-Bumblienė nuoširdžiai dėkoja visiems, liūdesio valandoje, pareiškusiems užuojautą ir dalyvavusiems mylimos sesers

KONSTANCIJOS ŠIDLAUSKAITĖS - GAIDIENĖS šermenyse ir ją lydėjusiems į amžiną atilsio vietą.

Kitas likutis IŠ STOVYKLOS

PAVĖLUOTI PRISIMINIMAI IŠ SAVAITGALINĖS ATEITININKŲ STOVYKLOS

Švilpukas aidis, kietai ir negailestingai. Valanda keltis. Per kelias minutes turim būti susitvarkę. Komandanto balsas stiprus ir griežtas. Pabudusi galvoju. Kodėl tas švilpukas švilpė. Atsimenu, kad esame ateitininkų savaitgalinėje stovykloje Litanikoje. Esame keli kilometrai nuo miesto visur žalia, pilna paukščių ir pelėdų.

Po pusryčių visi atliekam ruošos darbus. Vienas kitą ragina skubėti. Kas pa- baigė, jau žaidžia "ping pong".

Paskui pasidalinę būreliais nagrinėjame temas. Pirmoji tema: "Kaip ugdyti savo asmenybę". Temą pristato Dr. Vincas Tūbelis Antroji "Ar elgiamės, kaip krikščionys". Pristato Dėdė Juozas. Pavargę nuo temų dainuojame. Bet ne tik dainomis gyvena žmogus. Mes naudojame savo kūrybinę fantaziją ir vakare turime puikią "T.V." programą su visomis stovyklos ir kolonijos naujienomis.

Diena taip greit prabėgo. Jau laikas ilsėtis. Rytoj bus daugiau. Sekmadienį meldėmės, giedojom. Nagrinėjom temas. Ir darėme "ginkaną". Abidvi grupės taip stengėsi, kad gale išėjo lygiomis "empate".

Vakare kepėme "churrasco". Prisiartino valanda grįžti į namus.

Sudiev, "tchau". Iki kito susitikimo Litanikoje.

Leonice Rubliauskaitė

MOTERŲ DRAUGIJOS VELYKINIAI TROŠKIMAI

Jeigu ieškosim Jo veido ne tuščiam kape, bet gyvoj Jo artimybės saldybėj, giliai suprasdami, kad užbaigęs Savo garbingąjį žygį, Jis gyvena ant visados, tai mūsų širdys bus kupinos velykinio džiaugsmo ir tas džiaugsmas išsilies į mūsų šeimas ir mūsų namus. Lai mūsų džiaugsmas neužsibai- gia giesmėm, maldom ir Komuni- ja Viešpaties namuose, bet par- neškime jį į mūsų namų židinį, apšviestim jį dieviška meile ir širdingu paslaugumu. Nusineš- kim tą džiaugsmą į savo darbą ir viską darykim Jėzaus vardu, ta- da mūsų sielos, pakilusios ant velykinių sparnų, pratars tikrai tris žodžius: – Kristus yra gyvas. – ir tuose žodžiuose ras gyvastin- go tikėjimo ir amžino gyvenimo vilties paslaptį.

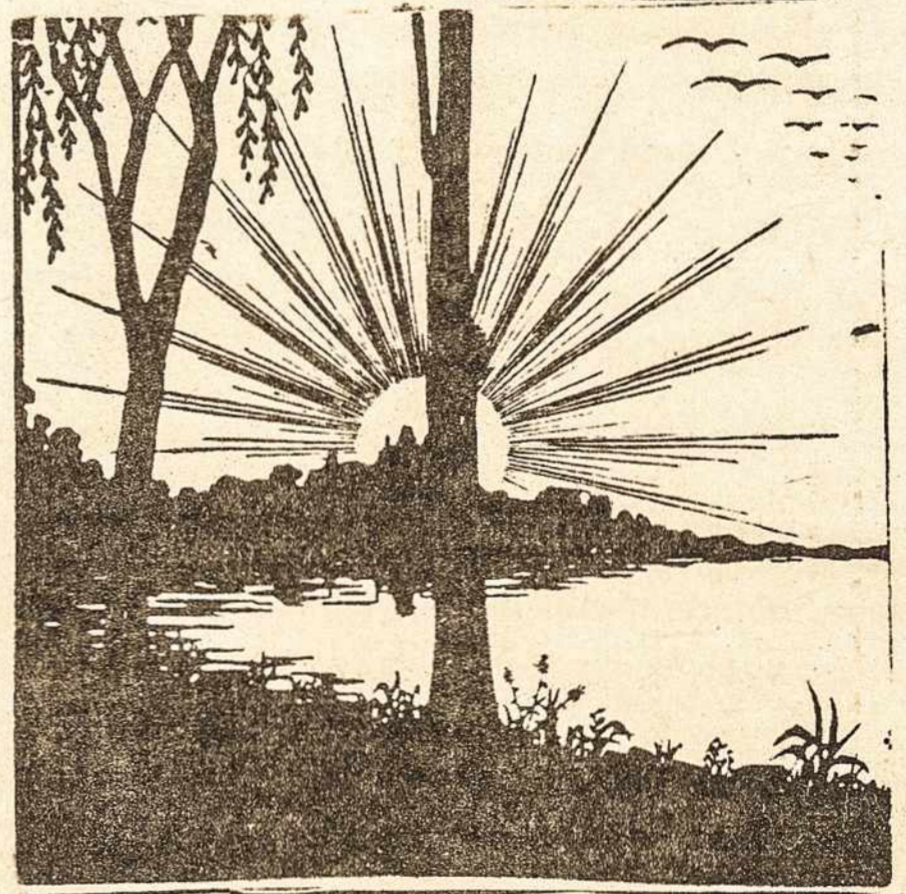
ML PRENUMERATOS

MAJUS Antonius Eugenius (Garb. pren.)	1.000 Cr.
KONTAUTAS Vaclovas	902 "
DANELIENĖ Antanina	500 "
PALECKIENĖ Marija	310 "
MISIŪNIENĖ Adelė	300 "
BAUŽIENĖ Anelė	300 "
KAZLAUSKAS Jonas	300 "
SALYTIS Izidorius	250 "
MADASTAVIČIENĖ Olga Liuda	250 "
MATUŽONIENĖ Anelė	250 "
LAURINAVIČIENĖ Stasė	250 "
SVOLINIENĖ Antanina	250 "
SEJŪNAS Motiejus	220 "
MONSTAVIČIENĖ Elena	210 "
ADAMAVIČIUS Jonas	210 "
ADAMAVIČIUS Leonas	210 "
ADAMAVIČIUS Balys	210 "
Inž. MEŠKAUSKAS Leonas	210 "
GORAUSKIENĖ Marija	210 "
PUTVINSKAS Vacys ir Ksavera	210 "
GRIŠKONIS Pranas	200 "
GEZEVIČIUS Petras	200 "

JAUNIMO

ŠVENTĖ

1979

Kančios ir skausmo laikas jau baigės,
ir naujas rytas žemei nušvis.

(Iš vaidinimo)

Kviečiame visus lietuvius dalyvauti jaunimo šventės meninėje programoje, gegužės mėnesio 20 dieną 15 val., Seselių Pranciškėčių salėje.

Bus suvaidinta trijų veiksmų vaidinimas "ILGESIO PASAKA" (vaidinimas jau buvo pastatytas du kartu Urugvajuje ir vieną kartą Argentinoje).

Kartu bus ir Motinų pagerbimas.

Be artistų programoje dalyvaus "VOLUNGĖS" choras ir "RŪ-TELĖS" šokėjai.

MŪSŲ ŽINIOS

Aušros ir Bendruomenės chorai susitarė bendrai giedoti Šventos Savaitės ir Velykų apeigose V. Zelinoje.

Buvo kviesta ir "Volungės" choras, bet jie repetuoja dėl Jaunimo Šventės.

Per Velykas bus giedotos visos dalys kun.G. Šukio "Rūpintojėlio" mišios. Gaidas sutvarkė Liūdas Ralickas, o kun. Saleziečiai išspausdino Repeticijos eina jau visą mėnesį V. Zelinoj visu smarkumu, net 3 kartus į savaitę.

Kviečiame visus lietuvius dalyvauti Prisikėlimo apeigose, pasiklausti naujas mišias ir padėti giedoti "Linksmą Dieną" per procesiją.

LINKSMŲ ŠVENTŲ VELYKŲ

Abu chorai

SEKMADIENIO POPIETĖ V. ZELINOJ

Praėjusį sekmadienį Jaunimo Namuose buvo suorganizuota graži kultūrinė programa, kuri buvo pavadinta „Linksmą Popietė“. Ją rengė L.K. Moterų Draugijos Valdyba, talkinama virš desėtko kitų narių.

Programos pradžia Angelina Tatarūnienė paskaitė įdomų aprašymą balandžio pirmosios išdaių, kurios atsitiko Belgijoje.

Po to 10 mažų mergaičių grupė išpildė dainuodamos 3 žaidimus: Oi tu ieva, Grybai ir Graži Lietuva. Mergaitės rūpestingai tvarkė 11 m. „mokytoja“ Ana Paula Tatarūnaitė.

Įvairių juokų pynę pakaitomis paskaitė Danutė Silickaitė-Jones ir Albina Saldienė.

Paskui vyresniųjų mergaičių grupė (8), vadovaujama Eugenijos Bacevičienės, palydint 2 gitarom ir akordeonui, padainavo 4 dainas: Devynbalsė, Balti laivai, Pienės pūkas ir Išsimainiau Joną šioj paskutinėj solo partiją iš-

pildė stud. Robertas Saldys, kuris buvo vienintelis programoje vyras artistas-akordeonistas.

Pagaliau pasirodė L.K. Moterų Draugijos dainininkių grupė (10) ir nuotaikingai padainavo specialiai tai programai sukurtus kupletus – 3 skirtingų melodijų dainas apie V. Zelinos, Lituanikos ir visos S. Paulo liet. kolonijos aktualijas.

Programos pranešėja buvo Onutė Korolovienė. Svečius sutiko Albina Saldienė ir Ana Guzikauskienė.

Programai pasibaigus, Magdalena Vinkšnaitienė, L.K. Moterų Draugijos p-kė, užkvietė visus atvykti į Šv. Onos pietus (liepos mėn, 29 d.) o mergaites ir moteris kvietė į rankdarbių kursus.

Po to svečiai sėdosi prie atskirų staliukų ir vaišinosi moterų paruoštais skaniais užkandžiais, grojant lietuviškų plokstelių muzikai.

Linkėtina, kad moterys suorganizuotų dažniau panašių kultūrinių popiečių.

Dalyvavęs

DĖMESIO

Velykų dieną nebus lietuviškų pamaldų AGUA RASOJ. Mišios už Praną ir Oną Čypus bei Julę Juknevičienę ir Emiliją Pupėnienę bus laikomos sekantį sekmadienį (balandžio 22 d.) įprastu laiku.

KUN. GAVĖNAS

po operacijos, ilgesniam poilsiui išvažiuo į CARAGUATATUBA, kur apsistojo pas braziles seselesvienuoles CASA DE SAUDE STELLA MARIS namuose.

Gražiame pajury ligonis bus iki balandžio pabaigos. Seselių namai randasi kairėje įvažiuojant į Caraguatatabą – tuoj po „rodondos“.

Prašome visus parapijiečius turinčius namuose senelių ar ligonių, kurie negali nueiti bažnyčion, bet nori atlikti velykinę – pranešti telefonu ar raštu parapijos kunigams.

Šv. Kazimiero parapijos
Kunigai

R. Juatindiba, 28
Pq. da Moóca
Tel. 273-0338

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL – Inventário, Despejo, etc.

COMERCIAL – Falência, Concordata
Execução, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA – Imposto de Renda, ICM, IPI

KALBAMA LIETUVIŠKAI

ESCRITÓRIOS:

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 – Liberdade
Horário: Das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 – Vila Zelina
Horário: Das 19:00 às 21:00

DR. ALEKSAS KALINAUSKAS DR. PAULO KALINAUSKAS ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divórcio, Processo Crime, Processo Trabalhista, etc.

Rua XV de Novembro, 244 - 4º and. conj. 9
Tel. 37-8958

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274.0677 - (Res. 274.1886)
São Paulo

Lietuviškai kalbanti

Vyrų - moterų - vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING

médica

HOMENS - SENHORAS

CRIANÇAS

nuo 8 iki 12 val.

Av. Eulina, 99 - V Sta.
Maria (skersgatvis ties nr
2214, Av. Deputado Emílio
Carlos - B. do Limão)

nuo 14 iki 18 val.

Rua Quartim Barbosa, 6
(paskutinė stotis onibus
Vila Santista Bairro do
Limão)

Tel 265.7590

MŪSŲ ŽINIOS

DIDŽIOJI SAVAITĖ

VILA ZELINOJE

VERBU SEKMADIENI:

11 val. Verbų šventinimas, procesija Kristaus Valdovo Garbei ir Suma.

DIDŽI KETVIRTADIENI

19 val. Eucharistijos įsteigimo paminėjimas – Iškilmingos Šv. Mišios.

DIDŽI PENKTADIENI

15 val. Šv. Kryžiaus pagarbinimas, skaitymai ir Komunija.

DIDŽI ŠEŠTADIENI

19 val. Ugnies, Velykinės Žvakės šventinimas, Exultet ir Šv. Mišios.

(I Šeštadienio liturgija reikia atsinešti žvakę, apsaugotą nuo nulašėjimo. Neturintieji galės išgyti prie bažnyčios).

VELYKŲ RYTA

6 val. Prisikėlimo procesija ir Šv. Mišios.

(Visi turintieji tautinius rūbus prašomi į procesiją atvykti su jais)

– 11 val. lietuviškų pamaldų nebus Velyku diena.

Vieno pamaldose dalyvaus L.K. Bendruomenės ir Aušros choras.

Išpažinčių bus klausoma visos trys dienos, kas valanda, pradedant nuo 13 val.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

VERBU SEKMADIENI

8 val. Verbų šventinimas ir Mišios.

DIDŽI KETVIRTADIENI

20 val. Paskutinės Vakarienes Mišios, Švč. Sakramento garbinimas.

DIDŽI PENKTADIENI

16 val. Šv. Kryžiaus pagarbinimas, iškilmingos Tikinčiųjų Maldos, Komunija.

DIDŽI ŠEŠTADIENI

19,30 val. Velykų Vigilijos pamaldos: Ugnies ir Velykų vandens šventinimas, Šv. Rašto skaitymai, Krikšto įžadų atnaujinimas, Velykų Vigilijos Mišios.

VELYKŲ SEKMADIENI

Prisikėlimo procesija Zelinoje 6 val.

8 val. Velykų Mišios (Mookoje)

Išpažinčių bus klausoma prieš pamaldas, pagal tikinčiųjų reikalavimą.

Kviečiame visus lietuvius pamaldose dalyvauti. Kartu švęskime didžiąsias Viešpaties Mirties ir Prisikėlimo Paslaptis. Nepamirškime dvasioje susitaikinti su Kristumi.

Didelio Džiaugsmo, linksmo Aleliuja ir Daug Prisikėlusiojo Kristaus Palaimos linki Jums

Vila Zelinos Šv. Juozapo Parapijos Kunigai:

*Prel. P. Ražinskas
Kun. F. Jokubauskas
ir Kun. J. Šeškevičius*

Šv. Kazimiero parapijos kunigai saleziečiai, kun. Pr. Gavėnas, kun. S. Šileika, kun. P. Urbaitis, kun. P. Rukšys

sveikina su šv. Velykom visus parapiečius ir ištisą lietuviškąją koloniją, linkėdami tyro džiaugsmo, dvasinio atsinaujinimo, geros sveikatos ir vi-vokeriopų prisikėlusio Kristaus malomų.

Visus parapiečius, Mūsų Lietuvos skaitytojus ir bičiulius, širdingai sveikinu su Prisikėlusio Kristaus švente ir visus mielai prisimenu.

Kun. Pranas Gavėnas
Caraguatatuba, SP.

Šio ML numerio
GARBĖS LEIDĖJAI
SALOMĖ ir STEPAS NARUŠIAI

Jedviem gili padėka ir geriausi linkėjimai.

ML administracija

Dalyvaudami Prisikėlimo mišiose, prašau, prisiminti prieš metus (balandžio 15 d.) mirusią mano mamytę a. a. LIUDĄ MAJIENĘ ir už jos vėlę pasimelsti.

Dėkingas

Antanas E. Majus

Seneliams ir ligonims
LINKIME,
kad Kristaus kančia duotų stiprybės pernešti vargus, o prisikėlimas vilties, paguodos ir džiaugsmo.

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ

Labdaros ratelis

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ LIETUVA

Endereço: Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.
Impressão: Rua Juatindiba, 28
Pq. da Moóca
03124 São Paulo, SP.

Diretor responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial

Administrador: STANISLAO ŠILEIKA

Metinė Prenumerata: 210 kr. – GARBĖS PRENUMERATA 1.000 kr.

Prenumerata oro paštu į JAV: 25 dol.

Prenumerata paprastu paštu į JAV: 20 dol.

Prenumerata oro paštu Europon: 30 dol.

Prenumerata oro paštu Pietų Amerikon: 17 dol.

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 18 dol.

Atskiro numerio GARBĖS LAIDA: 1.000 kr.

Atskiro numerio LAIDA: 5,00 kr.

Užuojautos, sveikinimai ir skelbimai (anúncios), nuo 100 kr. aukštyr pagal dydį ir dažnumą.

Čekius, pašto perlaidas ar administracinius laiškus rašyti "Stanislao Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra. Nepanaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį Redakcija neatsako.

Laikraštis spausdinamas pirmadienį.

Vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiai Redakcijai įteiktini neveliau kaip iki sekmadienio vakaro.

KALBŲ LIETUVIŠKAI!

Paruošė: Alf. D. Petraitis

Padėka

Pas gydytoją įeina vienas jaunas vyras. Jis gražiai apsirengęs ir atrodo turtingas.

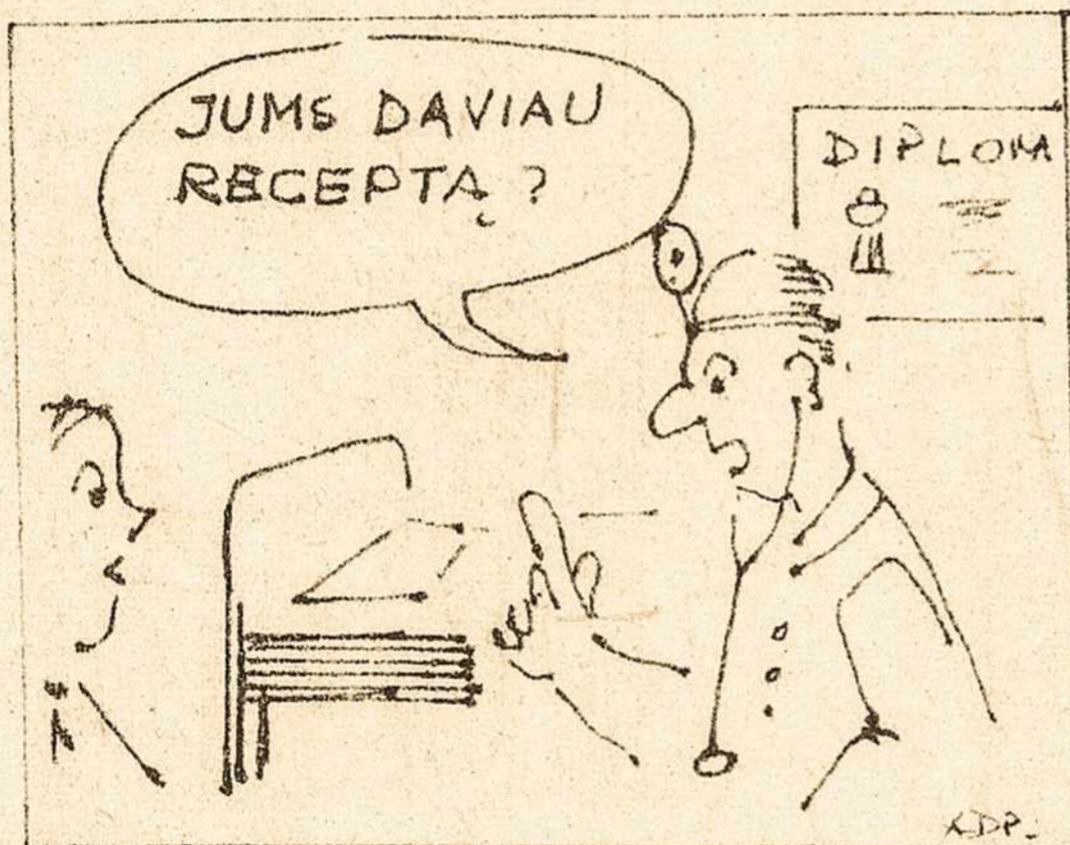
– Daktare, aš noriu padėkoti už jūsų receptus...

Daktaras nesupranta.

– Bet aš neatsimenu, kad jums daviau kokį receptą...

– Man nedavėte, daktare. Davėte mano dėdei... ir aš paveldėjau jo turtus.

(E.)

Užpildyti – completar

(sem olhar na leitura)

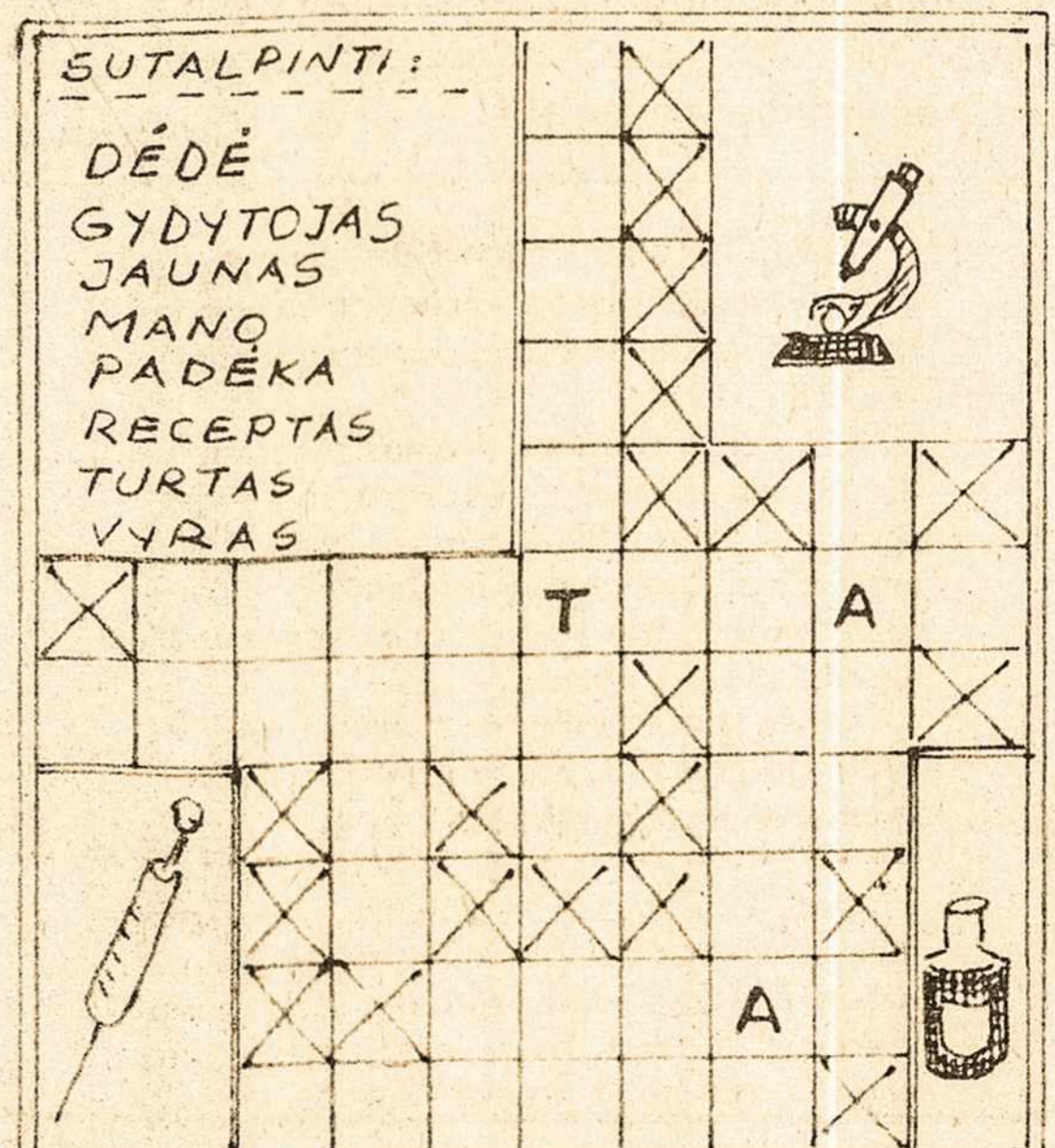
1. Aš einu pas.....(gydytojas)
2. Tas vyras.....apsirengęs.
3. Jis atrodo
4. Daktare, noriu padėkoti už
5. Man nereikia.....(receptas).
6. Aš paveldėjau dėdės
7. Kam davėreceptą?
8. Noriu jumsuž receptą.
9. Petras dabar yra pas(gydytojas).
10. Davėte receptą mano(dėdė).

ŽODYNAS

padėka – agradecimento
 gydytojas – médico
 įeiti – entrar
 jaunas – jovem
 vyras – homem
 gražiai – bem
 apsirengęs – trajado
 atrodo – parece
 turtingas – rico
 neatsiminti – não lembrar
 duoti – dar
 paveldėti – herdar
 turtas – riqueza,
 daktaras – duotor
 norėti – querer
 padėkoti – agradecer
 jūsų – vosso
 už – por
 receptas – receita
 suprasti – entender
 nesuprasti – não entender
 atsiminti – lembrar
 kad – que
 dėdė – tio
 jo, jos – dele, dela

Atsakyti – responder

1. Kas eina pas gydytoją?
2. Koks yra tas vyras?
3. Kaip jis apsirengęs?
4. Kaip jis atrodo?
5. Ką jis sako gydytojui?
6. Ką atsako gydytojas?
7. Ar gydytojas jam davė receptą?
8. Kas paveldėjo turtą?
9. Kam gydytojas davė receptą?
10. Kieno buvo tie turtai?

CURSO
AUDIOVISUAL
 DO IDIOMA LITUANO
 POR CORRESPONDÊNCIA
 C.P. 4421-01000 S. Paulo, SP

JUOZAS GRIŠMANAUSKAS

TO LIMIEJI KVA DRATAI

LIETUVIAI PAREIGŪNAI

Gerai, jei moteriškė pakliūdavo pas savo žmogų, tai šis susiieško jos pareiškimą, sunaikina jį ir duoda naują pasirašyti su pakeistu inventorium. Bet daugiausia tokiu atveju sunku buvo surasti pagalbą. Už tokius ūkininkų "sauvalės" veiksmus, kaip juos valsčiuje vadino, reikėdavo atsakyti. Buvo atsitikimų, jog už nuosavos vištos papiovimą žmones nubausdavo trejais metais kalėjimo.

Lietuviai tarnautojai, nors ir savo gyvybę rizikuodami, vis dėlto tam tikrais atvejais padėdavo. Vėliau visa labai pasunkėjo taip, kad, ir geriausius norus turėdamas, negali padėti.

Tas kolchozų rašymas užsitęsė iki 1949 m. pavasario. Balandžio gale prasidėjo nauji ūkininkų trėmimai. Čia pateko visi, kurie labiausiai kolchozams priešinosi.

Jau buvo gerokai įtemę, kai staiga į mano šeimininkės virtuvę įėjo milicininkas.

Net nusigandau iš karto. Nėra dabar Lietuvoje žmogaus, kuris nebijotų rusiškos uniformos.

— Kokš čia dabar kelmas? — toptelėjo, — gal koks pažįstamas atbėga įspėti, kad pasisaugočiau. O gal išvežti mane ruošiasi? — visokios mintys staiga perdiegė galvą.

— Valsčiuon kviečia. Paskubėk. Yra svarbių darbų. Negaišk, — pasako jis ir išskuba.

Visaip galvoju, ką ten darysime, bet taip neramu buvo. Greitai susitvarkiau. Šeimininkė irgi susinervinusi, net puoduką išmetė iš rankų.

— Ak, kad tave, — ji lyg ir supyksta, — kur trumpa, ten ir trūksta, — paskutinis iškrito iš rankų.

— Nesijaudink, šeimininke, dar, matyt, neareštuoja, jei taip geru, ju kviečia valsčiuon, — sakau jai, bet pačiam taip neramu, lyg koks nors blogas nujautimas.

Greitomis persvarsčiau, geriau pasakius, perkračiau savo sąžinę, vis stengiausi prisiminti, ar ko nors nesu padaręs, prie ko, kad ir labai lengvai, galėtų prikibti. Gal kas kolchozų pareiškimus bus pražudęs? Gal kas pagautas, juos betaisant, tai yra ūkininkui nubraukiant karvę ar kiaulę? Gal kuris ūkininkas, susijaudinęs, bus savo artimiesiems ką nors neatsargiai išsipasakojęs.

Ir tos mintys kremta. Ką daryti? Eiti valsčiuon, ar jau dumti kur? Tik kur? Į namus pas dėdę? Bet tenai juk mane vistiek suras. Bėgti pas partizanus? Bet ir vėl bijau. Paaiškės — tai visa giminė turės atsakyti.

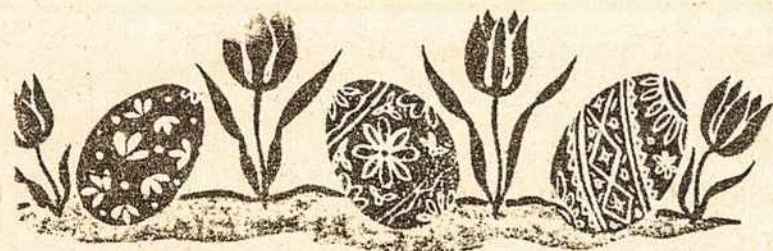
Galvon topteria mintis nei šokia, nei tokia. Pradėjau galvoti tik tada, kai jau įvykdžiau. Kišeniniu peiliuku persirėžiau blauzdą. Teko kraujas, ir nežinau, ką daryti. Šeimininkė šoksta su rankšluosčiu, šaukdama:

— Juozai, ar tau protas apsisuko?

— Nieko, — sakau jau. Užpilu žaizdą kažkuo ir apsvynioju rankšluosčio bryzge.

Palengva, raišuodamas, einu į valsčių. Visur išstatytos sargybos. Enkavedistai jodinėja po miestelį. O čia susirinkę visi tarnautojai, mokyklos mokytojai, piėninės žmonės, kooperatyvo vedėjas su padėjėju, paštininkai, miestelio gydytoja ir dar keliasdešimt kaimo agitatorių ir enkavedistų

(bus daugiau)

SKAITYTOJAI RAŠO...

IŠDYGO SĖKLA

Teko rašyti apie „Volungės“ chorą. Ir visu drąsumu meldžiam, kad šiu jaunikaičių nepamiršti, netik rankų plojimu, ar jiems pečius baladoti, keldami i ausrotų padangių žydrynes, linkėdami daug laimės ir pasisekimu ir t.t. Bet kas gali paremti pinigine parama.

Šios plunksnos garsas nedingo Saharos tyruose. Išdygo sėkla.

Kas tą šauksmą išgirdo? ...

Literatūros Būrelis. Visi galime pasidžiaugti ir iš branduolėlio pasimokyti, kas gera, malonu, gražu. Kuris dirba dėl Lietuvos naudos. Tvirtina pamatus, paukštelių išmokyti mūsų kalbai ir kultūrai.

Šis LITERATŪROS BŪRELIS, susirenka kas mėnesis. Kiekvieną mėnesį atskiroje pastogėje. Nors jų nedaug, bet žiūrėkim koki jie stiprūs: — mes liksim du ar trys, bet tęsime ką užsibrėžė...

Šių metų pobūvyje nutarė, ne tik nutarė, bet ir įvykdė. Dovanodami „Volungės“ chorui Cr\$.540,00. Koks gailėtingumas, kokios lietuviškos širdys ir užuojauta? Užuojauta, vienerių metų sėkleliu, patašant jos kamieno šaknelės, svetimoje žemelėje. Baltijos Jūros ošiančių bangu, vėjų varpams, per Atlantą iskiepinant lietuviškos dainos aidus. Neduodant užgesti lietuviškos šilimos ugnelei, kur dar mūsų širdyse ir „Volungės“.

LITERATŪROS BŪRELIS, pirmutinis surado piniginio sandėlio raktus ir atsiminė, kad „Volungė“ dar linksmiau krykšti, prieš lietu, medžių papuošale.

Jaunuolių vardu Literatūros Būrelį, nepasididžiukit nors rieškutėmis pasisemti, tyraus ir šalto vandenėlio iš „Volungės“ šaltinėlio, kuri, kaip sargas sergsti, kad jis neišdžiūtų, priimdami garbingą lietuvišką ačiū...

LITERATŪROS BŪRELIS, pirmutinis surado sandėlio raktus. Lauksime kas atidarys dosnumo vartus? ...

A. Augustaitis

Vertiname kiekvieną jaunimo rašytą žodį, tad, nors jau pavėluotai, dedame paskutini aprašymą iš kelionės į Argentina.

IŠ KELIAUNINKŲ DIENORAŠČIO... likutis

Red.

Kelias buvo labai gražus ir kelionė maloni.

Buvo vaidinimas. Manau visiems patiko. Po vaidinimo susipažinau daug žmonių. Gaila anksti parėjau namo.

Sekančią dieną buvo šv. Mišios. Po Mišių vaidinimas. Po vaidinimo vaišės.

Sugrįžom iš pajūrio. Buvau labai pavargęs. Pavalgėme irėjau miegoti.

Kiti važiavo daryti pirkinių, o mes važiavom į "borašariją" pirkti mašinai, naujų padangų.

Atsikėlėm 5 val. 21 buvom namie. Kelionėje išbuvom 16 valandų. Kitą dieną važiavom 18 val.

Esam namie. Ačiū už viską, Dėde Juozai. Aleksis Remenčius

Argentinoj pas ponus Ožinskus